

Kl. 19.05

Idet jeg i øvrigt vil henvise til justitsministerens bemærkninger om, hvornår det er ideelt og også realistisk at bruge undersøgelseskommission som værktøj, vil jeg afvise beslutningsforslaget, og det vil jeg gøre, fordi der intet grundlag er for at igangsætte en undersøgelseskommission, og der er endnu mindre et perspektiv i et sådant foretagende.

Vi afviser forslaget.

Formanden:

Tak til fru Pia Christmas-Møller. Så er det hr. Niels Helveg Petersen som ordfører.

Niels Helveg Petersen (RV):

Lad mig sige allerførst som en lille sidebemærkning, at forslagsstillerne udtrykkeligt ikke har lagt sig fast på, hvornår en sådan undersøgelseskommission skal nedsættes. Vi er helt opmærksomme på, at tidspunktet lige nu vel ikke er det bedste. Det er noget, vi vil snakke om, vi vil ikke genere de bestræbelser, der udfoldes ad diplomatisk vej på at reparere følgerne af Muhammedsagen. Det er ikke det, der er vores anliggende.

Statsministeren har selv sagt med sine egne ord, at Muhammedtegningerne repræsenterer den værste udenrigspolitiske krise for Danmark siden anden verdenskrig. Vi ønsker en undersøgelseskommission, fordi vi ønsker at få belyst, hvordan det egentlig kunne gå til, hvad der egentlig skete, hvad det faktiske forløb i denne sag var.

Politiske sager skal behandles politisk, og det er jo sådan set rigtigt nok, men faktiske forløb er jo ikke politiske sager. Vi har et krystalklart fortilfælde i Østrigsagen, hvor Det Udenrigspolitiske Nævn i Folketinget gav sig til at undersøge det faktiske forløb i Østrigsagen. Det hed faktisk »Det faktiske forløb i Østrigsagen« i den beretning, som Det Udenrigspolitiske Nævn udarbejdede.

En undersøgelseskommission er selvfølgelig ikke en redegørelse for det faktiske forløb, men når man siger, at de politiske sager skal afgøres politisk, og vi så forsøger at afgøre dem politisk ad den vej, vi tidligere har gjort det, nemlig i Det Udenrigspolitiske Nævn, med at få en redegørelse for det faktiske forløb, så siger regeringen nej. Så vi kan jo ikke få en ordening på det her ad den politiske vej, som vi tidligere har brugt.

Vi ved jo godt, hvilken skæbne forslaget om en undersøgelseskommission får. Det bliver afvist, flertallet bruger sin ret til at afvise det. Sådan var det ikke i Østrigsagen, hvor der var et bredt flertal af partier, der sagde: Lad os undersøge det faktiske forløb. Men jeg er helt sikker på, som det også er fremgået, at dette vil blive afvist.

Men der er i hvert fald to hovedgrupper af spørgsmål, som er aldeles ubesvarede, også efter den dyng af papirer, vi har fået over, fordi væsentlige oplysninger er streget ud i de papirer:

Sad regeringen tidlige advarsler, før det gik rigtig galt, overhørig? Fik regeringen tidligt i forløbet oplysning om, at det her kunne udvikle sig meget alvorligt, oplysninger, som Det Udenrigspolitiske Nævn ikke har fået? Det kunne være advarsler fra ambassadører eller fra andre. Det er vigtige spørgsmål, når man skal se forløbet.

Har der været andre møder, interview, begivenheder, invitationer til at forsøge på et tidligt tidspunkt at rydde misforståelser af vejen, som regeringen ikke har deltaget i eller sagt nej til?

Disse spørgsmål vil blive stående, også når røgen har lagt sig, og fortjener at blive undersøgt. Det kan vi ikke gøre i Det Udenrigspolitiske Nævn. Der kunne vi undersøge det faktiske forløb, men det er spørgsmål, som jeg tror man er nødt til på sigt at få afklaret for at få at vide, hvordan det kunne gå til, at det fredelige Danmark blev centrum i en sådan storm.

Kl. 19.10

Jeg vil sige til den ordfører, det var vist hr. Søren Espersen, der sagde, at vores omdømme ikke har taget skade: Jeg må henvise til statsministeren, som har givet udtryk for, at det har det, og som derfor i hvert fald har publiceret planer om at indlede kampagner, der skal betyde en genopretning af vores omdømme.

Jeg vil også sige til de regeringspartiordførere, der har talt om, at de jo har tilbudt en forespørgsel: Ja, regeringen har bebudet en forespørgsel, men den har ikke stillet nogen. Jeg for min del og på Det Radikale Venstres vegne har ikke afvist en forespørgselsdebat. Kommer den, så deltager vi med stor fornøjelse i den. Men regeringen og Dansk Folkeparti har jo altså ikke fulgt op på den idé, de selv havde, om, at vi skulle have en diskussion om det her i salen. Det må de om, men det var dem, der fik ideen, og vi har sådan set regnet med, at regeringen selv tog initiativ til, at vi skulle diskutere det her i salen.